

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25348 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 12 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 maart 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appelland om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 25 april 2006 heeft de minister het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

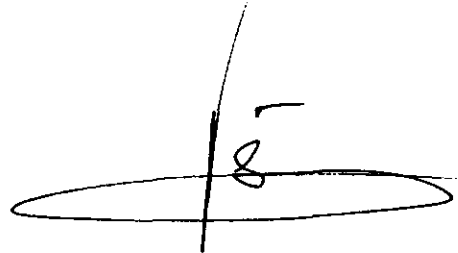
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 september 2007

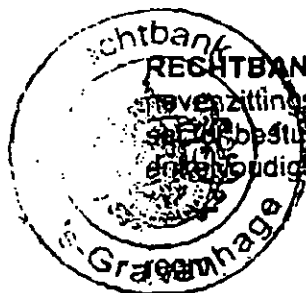
91-553.

Verzonden: 10 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line, a horizontal line, and a stylized 'S' or 'V' shape.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

zittingsplaats Zwolle

bestuursrecht

eerste kamer voor vreemdelingenzaken

Awb 06/25348

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9801.13.4017,
gemachtigde: mr. H.K. Jap A Joe, advocaat te Utrecht,
eiser;

tegen:

De staatssecretaris van Justitie
als rechtsoptolvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. G.J Douma, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 21 oktober 2002 heeft elser een aanvraag ingediend om wijziging van de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd voor "verblijf bij echtgenote in "voortgezet verblijf". Bij besluit van 17 maart 2003 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 8 april 2003 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 25 april 2006 ongegrond verklaard.
- 1.2 Bij brief van 23 mei 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 26 juni 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 3 juli 2007 behandeld. Voor eiser is verschenen mr. R. Veerkamp, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting beperkt het beroep zich tot de vraag of verweerder op juiste wijze toepassing heeft gegeven aan de artikelen 3.52 en 9.6 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000).
- 2.2 De rechtbank gaat uit van de volgende vaststaande feiten en omstandigheden.
Op _____ is eiser gehuwd met mevrouw _____. Op 25 mei 1998 is hij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenote _____ geldig van 25 februari 1998 tot 25 februari 1999. Op 21 september 1998 is de samenwoning geëindigd en is de relatie verbroken. Op 18 december 1998 is eiser gehoord over het voornemen tot intrekking van de aan hem verleende verblijfsvergunning. Op 21 oktober 2002 heeft eiser de aanvraag gedaan als hiervoor onder 1.1 genoemd.

regnr: Awb 06/25348

-2-

- 2.3 Eiser betoogt dat hij reeds op 18 december 1998 zijn aanvraag heeft ingediend, en niet eerst op 21 oktober 2002.

Dat betoog faalt. De rechtbank verwijst in dat verband naar de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 30 mei 2006, waarin op dit punt reeds onherroepelijk is geoordeeld.

- 2.4 Eiser betoogt voorts dat artikel 3.52 Vb 2000 van toepassing is, omdat de relatie is verbroken als gevolg van geweld, hem aangedaan door zijn echtgenote en zijn schoonfamilie.

Ingevolge artikel 3.52, voor zover thans van belang, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Ten tijde in geding luidde paragraaf B2/5.3.3. van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) als volgt, voor zover thans van belang:

In individuele gevallen, waarin niet aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf wordt voldaan, wordt altijd bezien of het voortgezet verblijf moet worden aanvaard op grond van klemmende redenen van humanitaire aard. Indien de (huwelijks)relatie op grond waarvan het verblijf was toegestaan binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden, is verbroken, wordt voortgezet verblijf toegestaan, indien er sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. De beoordeling of in het concrete geval op grond van een dergelijke combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard in het voortgezet verblijf van de vreemdeling behoort te worden berust, is aan de Minister. Klemmende redenen van humanitaire aard kunnen zijn gelegen in:

()

5. aantoonbaar ondervonden (seksueel) geweld binnen de familie.

()

ad 5.

() Geweld, waaronder seksueel geweld dat heeft geleid tot de feitelijke verbreking van de (huwelijks)relatie, wordt aangetoond aan de hand van een proces-verbaal van de aangifte en een verklaring van een (vertrouwens)arts.

Verweerder heeft in het bestreden besluit terecht geoordeeld dat de mishandeling van eiser door zijn zwager op 19 december 1998 niet heeft geleid tot de feitelijke verbreking van de huwelijksrelatie, nu die verbreking reeds daarvoor had plaatsgevonden. Datzelfde geldt voor eisers stelling dat zijn schoonfamilie hem tot suicide heeft gedreven, waardoor hij de macht over zijn rechterhand deel is kwijtgeraakt. In zoverre heeft verweerder dan ook terecht in het bestreden besluit overwogen dat eiser desgewenst een aanvraag voor verblijf op medische gronden kan indienen.

Dat eiser sinds 21 september 1998 door (toedoen van) zijn echtgenote de toegang tot zijn woning is ontzegd, is voorts niet aan te merken als geweld in de in het beleid bedoelde zin. Het betoog faalt daarom.

In dit verband heeft eiser nog betoogd dat, gelet op de lange duur van de periode tussen de aanvraag en het bestreden besluit, verweerder aanleiding had moeten zien het door zijn schoonfamilie ten opzichte van eiser aangewende geweld voldoende te achten.

Dat betoog faalt evenzeer, reeds omdat causaal verband tussen het geweld en de verbreking van de relatie ontbreekt.

- 2.5 Eiser betoogt ten slotte dat artikel 9.6 Vb 2000 van toepassing is.

Ingevolge artikel 9.6 Vb 2000 kan een verblijfsvergunning worden verleend onder een beperking verband houdend met het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst, als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, onder h, aan de vreemdeling wiens huwelijk met een persoon met niet-tijdelijk verblijfsrecht na drie jaar is ontworcht of ontbonden, indien de vreemdeling op een door Onze

regnr:

Awb 06/25348

-3-

Minister te bepalen tijdstip op grond van dat huwelijk was toegelaten en één jaar direct voorafgaande aan ontwrichting of ontbinding van het huwelijk rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a, van de Wet in Nederland had.

Ten tijde in geding luidde paragraaf B2/5.3.4 Vc 2000 als volgt, voor zover thans van belang:

Een verblijfsvergunning kan worden verleend onder de beperking 'voor het zoeken en verrichten van arbeid al dan niet in loondienst' met een geldigheidsduur van een jaar, indien:

- *de verblijfsvergunning is verleend voor 11 december 2000 op grond van een huwelijk of een geregistreerd partnerschap (dus niet op grond van een relatie);*
- *de vreemdeling ten minste een jaar, maar minder dan drie jaren, houder is geweest van de verblijfsvergunning, en in die periode aan de voorwaarden is blijven voldoen;*
- *het huwelijk of het geregistreerde partnerschap na drie jaren is ontwricht of ontbonden; en*
- *zich geen van de afwijzingsgronden van artikel 16 Vreemdelingenwet voordoet.*

In het bestreden besluit heeft verweerder terecht geoordeeld dat eiser minder dan één jaar (van 25 februari 1998 tot 21 september 1999) aan de voorwaarden heeft voldaan, zodat ook dit betoog faalt.

2.8 Het beroep is ongegrond. Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.F.M.J. Bouwman in tegenwoordigheid van H.J. Knol als griffier en in het openbaar uitgesproken op 12 JULI 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 10113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 12 JULI 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHT AANKES-GRAVENHAGE

JAP A JOE

advocatenkantoor

mr. h.k. jap-a-joe
advocaat en procureur
candidaat notaris
mr. r. veerkamp
mr. h.s.k. jap-a-joe
mr. f.w. verweij
advocaten en procureurs

utrecht,

8 augustus 2007

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 16113

2500 BC 'S GRAVENHAGE

3612-A

HOGER BEROEP VAN STATE	
INGEKOMEN	
08 AUG 2007	
ZAAKNR.	200705660
AAN:	V3
BEHANDELD: DD.	PAR:

Tevens per fax 070-3651380

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te terzake dezer domicilie kiezende te Utrecht,
Maliestraat 5 (3581 SH), ten kantore van de advocaat en procureur Mr. F.W. Verweij,
die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger beroep-
schrift ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage
(nevenzittingsplaats Zwolle) d.d. 12 juli 2007. Een kopie van de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: regulier vreemdelingenrecht;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn
gevolmachtigd door appellante, geboren op vreemdeling van
Marokkaanse nationaliteit;

dat hij zich met de uitspraak niet kan verenigen;

dat zijn grieven luiden als volgt:

postadres postbus 13244 3507 le utrecht
bezoekadres maliestraat 5 3581 sh utrecht
telefoon 030 233 12 30 fax: 030 231 91 09
e-mail: japujoo@ision.nl

JAP A JOE

advocatenkantoor

GRIEF 1

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen en op grond daarvan beslist zoals is weergegeven in de bestreden beschikking sub 2.4:

"Verweerder heeft in het bestreden besluit terecht geoordeeld dat de mishandeling van eiser door zijn zwager op 19 december 1998 niet heeft geleid tot de feitelijke verbreking van de huwelijksrelatie, nu die verbreking reeds daarvoor had plaatsgevonden. Datzelfde geldt voor eisers stelling dat zijn schoonfamilie hem tot suicide heeft gedreven, waardoor hij de macht over zijn rechterhand deel (sic) is kwijtgeraakt. In zoverre heeft verweerder dan ook terecht in het bestreden besluit overwogen dat eiser desgewenst een aanvraag voor verblijf op medische gronden kan indienen.

Dat eiser sinds 21 september 1998 door (toedoen van) zijn echtgenote de toegang tot zijn woning is ontzegd, is voorts niet aan te merken als geweld in de in het beleid bedoelde zin. Het betoog faalt daarom.

In dit verband heeft eiser nog betoogd dat, gelet op de lange duur van de periode tussen de aanvraag en het bestreden besluit, verweerder aanleiding had moeten zien het door zijn schoonfamilie ten opzichte van eiser aangewende geweld voldoende te achten.

Dat betoog faalt evenzeer, reeds omdat causaal verband tussen het geweld en de verbreking van de relatie ontbreekt."

Toelichting:

Eiser heeft moeten ervaren dat de broer van zijn ex-echtgenote hem fysiek mishandeld heeft op 19 december 1998. De ex-echtgenote moet hierbij als de intellectuele dader gezien worden althans heeft zij haar broers aangezet tot mishandeling van appellant.

JAP A JOE

advocatenkantoor

Dat de feitelijke verbreking daarvoor had plaatsgevonden en niet ten grondslag heeft gelegen aan de feitelijke verbreking van de relatie is een aanname die onjuist is. Vaak kan een (echtelijke) relatie niet van de een op de andere dag verbroken worden en dat geldt ook in onderhavige kwestie. Appellant werd op een dag in september 1998 de toegang tot de echtelijke woning belemmerd door met name de familie van zijn ex-vrouw, die druk op het uitoefende en hem bedreigde. Ook nadien zijn diverse bedreigingen geuit van de zijde van de ex-echtgenote en haar familie, die uiteindelijk geresulteerd hebben in voormelde mishandeling. Zoals uiteengezet ter hoorzitting stond de vrouw overeenkomstig haar cultuur ook tijdens haar huwelijk onder grote invloed van haar vader. De overweging dat er geen causaal verband zou bestaan tussen het geweld en de verbreking van de relatie is onjuist en onbegrijpelijk. Eiser heeft getracht zijn echtgenote en haar familie tot rede te brengen toch tevergeefs.

Het is de (rechts)vraag of ook indirect uitgeoefend geweld binnen de relationele sfeer als geweld in de zin van paragraaf B2/5.3.3 heeft te gelden. Deze vraag dient wat appellant betreft bevestigend te worden beantwoord.

In casu is door of namens de ex-echtgenote geweld uitgeoefend dat geleid heeft tot de feitelijke verbreking van de (huwelijks)relatie en is hiervan zowel een aangifte als een medische verklaring overgelegd. Hiermee is door appellant voldaan aan de voorwaarden uit het beleid van verweerder in Vc B2/5.3.3. De rechtbank heeft dit onvoldoende onderkend.

De suïcide poging ligt in het verlengde van voormeld geweld. Zulks dient te worden betrokken bij de inhoudelijke beoordeling en kan niet afgedaan worden met de enkele mededeling dat appellant indien gewenst een verblijfsvergunning op medische gronden kan aanvragen. De rechtbank heeft zulks ten onrechte niet onderkend.

DAR A DEE

advocatenkantoor

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen.

met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellante in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken.

advocaat-gemachtigde

